

Súd: Krajský súd Trnava
Spisová značka: 6To/14/2016
Identifikačné číslo súdneho spisu: 2315010644
Dátum vydania rozhodnutia: 28. 04. 2016
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Pavol Sládok
ECLI: ECLI:SK:KSTT:2016:2315010644.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Trnave v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Pavla Sládka a sudcov JUDr. Kataríny Stanislavskej a JUDr. Janky Klčovej, v trestnej veci obžalovaného G. E., stíhaného pre prečin krádeže podľa § 212 ods. 2 písm. c) Trestného zákona, o odvolaní okresného prokurátora proti rozsudku Okresného súdu Galanta sp.zn. 2T/127/2015-62 zo dňa 08.12.2015, na verejnom zasadnutí konanom dňa 28. apríla 2016 v Trnave, takto

rozhodol:

Podľa § 321 odsek 1 písmeno e/, odsek 2 Trestného poriadku napadnutý rozsudok sa z r u š u j e vo výroku o treste.

Podľa § 322 odsek 3 Trestného poriadku sa

obžalovaný :

G. E., nar. XX.XX.XXXX v F., bytom E., F. V. XXX/XX, okres Galanta,

o d s u d z u j e

Podľa § 212 odsek 2 Tr. zákona s použitím § 36 písmeno l), § 37 písmeno m), § 38 odsek 2 Trestného zákona na trest odňatia slobody v trvaní 6 (šesť) mesiacov.

Podľa § 48 odsek 2 písmeno b) Trestného zákona sa obžalovaný na výkon trestu odňatia slobody zaraďuje do ústavu na výkon trestu odňatia slobody so stredným stupňom stráženia.

o d ô v o d n e n i e :

Napadnutým rozsudkom Okresný súd Galanta zo dňa 08.12.2015 sp. zn. 2T/127/2015 uznal obžalovaného G. E. vinným z prečinu krádeže podľa § 212 odsek 2 písmeno c) Trestného zákona na tom skutkovom základe,

že

dňa 30.03.2015 v čase od 14.20 hod. do 15.00 hod. cestou od pohostinstva Labužník, na ul. P. Pázmáňa v Šali až do výťahu v činžovom dome číslo X na ulici P. D. v H. vystriehol poškodeného F. M., ktorému následne vo výťahu činžového domu ľavou rukou z vrečka košele vybral čiernu koženú peňaženku, v ktorej bol občiansky preukaz, vodičský preukaz, karty poisťovne, karta krvnej skupiny a finančná hotovosť vo výške 70,- Eur.

Za to mu okresný súd uložil :

Podľa § 212 ods. 2/ Tr. zákona s použitím § 36 písm. l), § 37 písm. m), § 38 ods. 2/, § 54 Tr. zákona trest povinnej práce vo výmere 300(tristo) hodín.

Podľa § 55 ods. 1/ Tr. zákona uložil obžalovanému povinnosť vykonať uložený trest najneskôr do jedného roka od nariadenia výkonu trestu.

Podľa § 55 ods. 3/ Tr. zákona uložil obžalovanému povinnosť vykonať uložený trest osobne a vo svojom voľnom čase bez nároku na odmenu.

Samosudkyňa okresného súdu svoje rozhodnutie odôvodnila tým, že obžalovaný G. E. na hlavnom pojednávaní v zmysle § 257 Trestného poriadku vyhlásil, že je vinný. Po prijatí jeho vyhlásenia okresný súd vykonal dokazovanie už iba vo vzťahu k výroku o treste.

K výroku o treste okresný súd uviedol :

Pri úvahách o druhu trestu a jeho výmere podľa § 34 odsek 1, 4/ Trestného zákona okresný súd zvážil všetky okolnosti, charakter trestnej činnosti, osobu obžalovaného, pomer poľahčujúcich a priťažujúcich okolností podľa § 36, § 37 Tr. zákona. Poľahčujúcu okolnosť v danom prípade súd hodnotil vyhlásenie obžalovaného ako aj oľutovanie svojho protiprávneho konania podľa § 36 písmeno l) Trestného zákona. Ako priťažujúcu okolnosť hodnotil, že v minulosti bol súdom trestaný teda podľa § 37 písmeno m) Trestného zákona. Pomer poľahčujúcich a priťažujúcich okolností hodnotil za rovnomerné, preto nedošlo k zníženiu ani zvýšeniu základnej trestnej sadzby. I keď obžalovaný skutok spáchal počas skúšobnej doby, uloženej mu v roku 2011, bol súd l. stupňa názoru, že aj alternatívnym trestom bude dosiahnutá individuálna ako aj generálna prevencia. Obžalovaný je prijatý do pracovného pomeru na dobu určitú a s trestom povinnej práce súhlasil. Z uvedeného dôvodu okresný súd zvolil tento druh trestu, a to vo výmere 300 hodín. Uložený trest je obžalovaný povinný odpracovať do 1 roka od jeho nariadenia, a to vo svojom voľnom čase a bez nároku na odmenu. Obžalovaný a jeho rodina budú pri tomto druhu trestu aj finančne zabezpečení.

Proti tomuto rozsudku podal v zákonom stanovenej lehote odvolanie okresný prokurátor (č. l. 61 spisu), ktoré písomne odôvodnil na č.l. 66-67 spisu z dôvodu, že s výrokom o treste predmetného rozhodnutia sa nestotožňuje.

Je toho názoru, že uložený trest je neprimerane mierny a obžalovanému mal byť uložený nepodmienečný trest, a to z dôvodu, že obžalovaný do času rozhodovania súdu bol dvanásťkrát súdne trestanou osobou, naposledy v roku 2015, kedy bol Okresným súdom Bratislava 2 uznaný vinným za prečin krádeže podľa § 212 odsek 2 písmeno c), odsek 3 písmeno b) Trestného zákona a bolo mu upustené od uloženia súhrnného trestu vzhľadom na jeho predchádzajúce odsúdenie Okresného súdu Bratislava 1, ktorým mu bol uložený podmienečný trest odňatia slobody na 2 roky so skúšobnou dobou na 5 rokov do 9.11.2016. Počas skúšobnej doby bol odsúdený rozsudkom Okresného súdu Galanta č. k. 1T/163/2013 opäť za prečin krádeže podľa § 212 odsek 2 písmeno c) Trestného zákona na trest povinnej práce v trvaní 200 hodín. Má za to, že podmienečné tresty odňatia slobody ako ani alternatívny trest (trest povinnej práce) nevedli k individuálnej prevencii a náprave osoby obžalovaného, nakoľko sa naďalej dopúšťal majetkovej trestnej činnosti.

Alternatívnym trestom v tomto prípade nemôže súd adekvátne zabezpečiť podmienky na výchovu obžalovaného k tomu, aby viedol riadny život, nakoľko už v minulosti mu takáto možnosť bola daná a napriek tomu pokračoval v páchaní majetkovej trestnej činnosti.

V závere odvolania navrhol, aby krajský súd rozsudok Okresného súdu v Galante č. k. 2T/127/2015 zo dňa 08.12.2015 ako nezákonný vo výroku o treste zrušil podľa § 321 odsek 1 písmeno e) Trestného poriadku zrušil a podľa § 322 odsek 3 trestného poriadku vo veci sám rozhodol.

Na verejnom zasadnutí zástupca krajskej prokuratúry zotrval na dôvodoch písomne podaného odvolania a navrhol zrušiť rozsudok súdu l. stupňa vo výroku o treste, obžalovanému uložiť trest nepodmienečný

v dolnej polovici zákonom stanovenej trestnej sadzby so zaradením pre jeho výkon do ústavu na výkon trestu odňatia slobody so stredným stupňom stráženia.

Obžalovaný na verejnom zasadnutí uviedol, že si je vedomý trestnej činnosti, ktorú spáchal a žiadal potvrdiť prvostupňový rozsudok, prípadne zmeniť trest na trest domáceho väzenia.

Podľa § 317 odsek 1 Trestného poriadku ak nezamietne odvolací súd odvolanie podľa § 316 ods. 1 Tr. por. alebo nezruší rozsudok podľa § 316 ods. 3 Tr. por., preskúma podľa § 317 ods. 1 Tr. por. zákonnosť a odôvodnenosť napadnutých výrokov rozsudku, proti ktorým odvolateľ podal odvolanie, ako aj správnosť postupu konania, ktoré im predchádzalo. Na chyby, ktoré neboli odvolaním vytýkané, prihliadne len vtedy, ak by odôvodňovali podanie dovolania podľa § 371 ods. 1 Tr. por..

Krajský súd v Trnave, ako súd odvolací, postupom uvedeným v citovanom ustanovení § 317 odsek 1 Trestného poriadku zistil, že odvolanie proti rozsudku okresného súdu podala procesná strana na to oprávnená, a to v lehote ustanovenej v zákone, pričom dospel k záveru, že odvolanie okresného prokurátora je dôvodné.

Preskúmaním trestného spisu krajský súd zistil, že okresný súd vykonal na hlavnom pojednávaní všetky dostupné a potrebné dôkazy pre rozhodnutie o treste, a to pri plnom uplatnení všetkých základných zásad trestného konania uvedených v ustanovení § 2 Trestného poriadku, avšak tieto nesprávne vyhodnotil.

Z obsahu spisového materiálu krajský súd zistil :

Okresná prokuratúra v Galante dňa 13.7.2015 pod č. 2Pv 242/15/2202 podala podľa § 234 odsek 1 Trestného poriadku obžalobu na G. E. pre prečin krádeže podľa § 212 ods. 2 písm. c) Tr. poriadku.

Zo zápisnice o hlavnom pojednávaní zo dňa 08.12.2015 (č.l. 58-61) vyplýva, že obžalovaný urobil vyhlásenie, že je vinný zo spáchania skutku uvedeného v obžalobe, na čo súd prvého stupňa postupom podľa § 257 ods. 7 Tr. por. prijal vyhlásenie obžalovaného, že je vinný zo spáchania skutku uvedeného v obžalobe.

K uloženiu trestu :

Krajský súd sa stotožňuje s právnym názorom vyjadreným v odvolaní okresného prokurátora, že súd I. stupňa pri jeho ukladaní pochybil, pretože účel trestu v zmysle § 34 odsek 1 Trestného zákona určil v rozpore s hľadiskami vyjadrenými v § 34 odsek 4 Trestného zákona

Podľa § 34 odsek 1 Trestného zákona : trest má zabezpečiť ochranu spoločnosti pred páchatelom tým, že mu zabráni v páchaní ďalšej trestnej činnosti a vytvorí podmienky na jeho výchovu k tomu, aby viedol riadny život a súčasne iných odradí od páchania trestných činov, trest zároveň vyjadruje morálne odsúdenie páchatel'a spoločnosťou.

Podľa § 34 odsek 4 Trestného zákona : Pri určovaní druhu trestu a jeho výmery súd prihliadne najmä na spôsob spáchania činu a jeho následok, zavinenie, pohnútku, príťažujúce okolnosti, poľahčujúce okolnosti a na osobu páchatel'a, jeho pomery a možnosť jeho nápravy.

Správne postupoval súd I. stupňa, keď v súlade s § 38 ods. 2 Tr. zák. prihliadol na pomer a mieru závažnosti poľahčujúcich a príťažujúcich okolností a zistil existenciu jednej poľahčujúcej okolnosti podľa § 36 písmeno l) Trestného zákona, t.j. že obžalovaný sa k spáchanej trestnej činnosti doznal a úprimne ju oľutoval a jednej príťažujúcej okolnosti podľa § 37 písmeno m) Trestného zákona, spočívajúcej v tom, že bol už za taký čin odsúdený.

Okresný súd však pochybil, keď obžalovanému G. E. uložil alternatívny trest, a to trest povinnej práce vo výmere 300 hodín.

Z registra trestov obžalovaného G. E. vyplýva, že bol odsúdený Okresným súdom Bratislava I. rozsudkom zo dňa 9.11.2011 sp. zn. 1T/25/2011 (právoplatný dňa 9.11.2011) pre prečin podľa § 281 odsek 1 Trestného zákona a bol mu uložený trest odňatia slobody na 2 roky s podmieňačným odkladom na skúšobnú dobu v trvaní 5 rokov, ktorá mu plynie do 9.11.2016.

Skutok, pre ktorý bola podaná obžaloba spáchal dňa 30.03.2015, teda jednoznačne počas skúšobnej doby.

Z registra trestov vyplýva, že zo strany obžalovaného nejde o prvé porušenie podmienok podmieneného odsúdenia, pretože počas skúšobnej doby bol odsúdený aj rozsudkom Okresného súdu Galanta č. k. 1T/163/2013, opäť za prečin krádeže podľa § 212 odsek 2 písmeno c) Trestného zákona na trest povinnej práce v trvaní 200 hodín.

Obžalovaný teda spáchal trestný čin v skúšobnej dobe podmieneného odsúdenia, čo je takou skutočnosťou, ktorá nasvedčuje tomu, že alternatívny trest nespĺňa u neho svoj účel, a preto opätovné uloženie trestu povinnej práce je z hľadiska dosiahnutia účelu trestu nepostačujúce.

Z uvedeného dôvodu krajský súd zrušil rozsudok súdu I. stupňa vo výroku o treste a obžalovanému uložil trest odňatia slobody v rámci trestnej sadzby v zmysle § 212 ods. 2 Tr. zák., ktorá je až 2 roky odňatia slobody. Za primerané potom považoval krajský súd uloženie trestu odňatia slobody v trvaní 6 mesiacov (s prihliadnutím na pomer poľahčujúcich a priťažujúcich okolností podľa § 38 odsek 2 Trestného zákona a účel trestu podľa § 34 odsek 1, odsek 4 Trestného zákona), so zaradením obžalovaného do ústavu na výkon trestu odňatia slobody so stredným stupňom stráženia v zmysle § 48 ods. 2 písm. b) Tr. zák. (pretože v posledných desiatich rokoch pred spáchaním trestnej činnosti, za ktorú sa mu ukladá teraz trest, vykonával tento obžalovaný nepodmienečný trest odňatia slobody za iný úmyselný trestný čin, ktorý mu bol uložený trestným rozkazom Okresného súdu v Galante zo dňa 2.2.2006 sp. zn. 3T/5/2006, z ktorého bol podmienne prepustený uznesením Okresného súdu Trnava zo dňa 24.10.2006 sp. zn. 2 Pp 216/2006).

Z vyššie uvedených dôvodov bolo preto rozhodnuté spôsobom uvedeným vo výroku tohto rozsudku krajského súdu.

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu nie je prípustný riadny opravný prostriedok.